

A TAKIMI

ile Veda Şenliği

Gülten Dayıoğlu 1935 yılında Kütahya'nın Emet ilçesinde doğdu. Öğreniminin bir bölümünü Anadolu'nun çeşitli yerlerinde yaptı. İstanbul'da Atatürk Kız Lisesi'ni bitirdi. Bir süre İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde okudu. Dışarıdan sınavlara girerek ilkokul öğretmeni oldu. 1977 yılında bu görevinden ayrıldı. Romanlar, öyküler, radyo ve televizyon oyunları yazdı. Yurtdışındaki işçi çocuklarının eğitim sorunları ile ülkemizdeki ilköğretim düzenini irdeleyen araştırmalar yaptı. Halen yoğun biçimde yazmayı sürdüren Gülten Dayıoğlu'nun yayımlanmış kitaplarından bazıları şunlardır:

Fadiş, Dört Kardeşiler, Yurdumu Özledim, Suna'nın Serçeleri, Ben Büyüyünce, Dünya Çocukların Olsa, Akıllı Pireler, Işın Çağı İnsanları, Ölümsüz Ece, Kaf Dağı'nın Ardına Yolculuk, Leylek Karda Kaldı, Kırmızı Bisiklet, Okyanuslar Ötesine Yolculuk, Kenya'ya Yolculuk, Mısır'a Yolculuk, Meksika'ya Yolculuk, Yeşil Kiraz, Yeşil Kiraz 2, Yada'nın Gizilgücü, Mo'nun Gizemi, Mo'nun Gizemi 2- Otran, Yanardağın Yankısı, Ece ile Yüce 1-5, İz Sürücü Köpekler Serisi 1-10.

Berk Öztürk (1988, İstanbul) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim bölümü mezunu. Uzun süredir illüstrasyon yapmasına rağmen son yıllarda çocuk kitabı resimlemeye ağırlık vererek pek çok çocuk kitabı resimledi ve resimlemeye devam ediyor.

İZ SÜRÜCÜ
KÖPEKLER
10

GÜLTEN DAYIOĞLU

A
TAKIMI
ile Veda Şenliği

Resimleyen
Berk Öztürk

YAPI KREDİ YAYINLARI

Eğitmenimiz bana ÇOKBİLMİŞ diyor. Sanırım genelde ilk doğan yavrulara böyle diyorlarmıŐ.

CILIZ kardeŐimin adını ben koydum. Ama eğitmen ona KÜÇÜĞÜM diyor. Bense onu CILIZIM diye ağırmaktan vazgemiyorum.

SAKAR kardeşimizin adını, onun sakar davranıŐlarından esinlenerek eğitmenimiz koymuŐ.

Kız kardeşlerimizden birinin adı SÜSLÜ. Çünkü tüyleri siyah üstüne iri sarı beneklerle bezenmiŐ. Biraz annemizi andırıyor.

Bir de OBUR kardeŐimiz var. Kendi mamasını çabucak yalayıp yutuyor. Sonra bizlerin mama kaplarına yanaŐıyor.

Diğer kız kardeşimizin adı da GÖZLÜKLÜ. Gerçekten de gözlerinin çevresinde sarı tüylerden oluşma birer halka var.

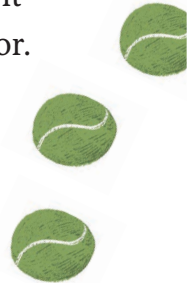
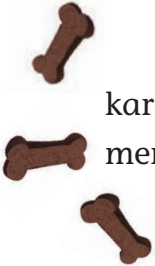

İçimizden birinin kuyruğu kapkara. Fakat doğuştan bu kuyruğun ucunda bir tutam sapsarı tüy var. Suluboya fırçası gibi... Eğitimcimiz daha ilk günlerden ona SAMUR KUYRUK demeye başladı.

Kardeşlerimizden birinin sağ kulağı kara, diğeri ise sapsarı tüylerle kaplı. Ona da SARI KULAK diyorlar.

Diğer kardeşimizin de tüyleri simsiyah. Sadece karnında beyaz tüyler var. Aynı babamız gibi. Eğitimcimiz ona derslerde hep KARABEY diye sesleniyor.

Samur Kuyruk iftliğe Geri Dönüyor

Samur Kuyruk köpek otelinde edindiği bilgileri, tank olduğu olayları, tanıştığı köpekleri hiç unutmuyor. Oradaki yaşamını can dostu kaplumbağaya ballandıra ballandıra anlatmak için sabırsızlanıyor. Oteldeki görevi sona erince onu Hasan Dağı'ndaki casus köpek eğitim merkezine değil, Silivri'deki çiftliğe getiriyorlar. Orada sağlık taramasından geçecek. Doğduğundan beri kendisine bakan veteriner onu tepeden tırnağa inceliyor. Biraz kilo alması gerektiğini söyleyerek serbest bırakıyor. O da doğruca kaplumbağa dostuna koşuyor. Ona öncelikle ana babası, kardeşleri, hatta yeğenleriyle ilgili sorular soru-

yor. Kaplumbağadan her zaman olduğu gibi yine ailesiyle ilgili başarı öykülerini dinliyor. Yeğenlerinin de eğitimlerini bitirmeye çalıştıklarını öğreniyor.

Kaplumbağa, “Onlar da sizin yavruyken yaşadıklarınızı yaşıyor. Eğitimde başarı elde etmeye çabalıyorlar. Ama bana anlatılanlara göre bazıları zorlanıyormuş. Bu durum onları çok üzüyor. Benimle sohbet etmeye geldiklerinde sizin onların yaşındayken yaşadığınız sıkıntıları aktarıyorum. Başta Cılızım olmak üzere her birinizin katlandığı zorlukları belirtiyorum. Zaman zaman içine düştüğünüz umutsuzluklardan örnekler veriyorum. Sonra o tür durumlarla nasıl baş ettiğinizi açıklıyorum. Madalya kazandıran başarılarınızdan söz ediyorum. Küçükler, ‘Biz de onlar gibi olacağız.’ deyip havlaşarak hoplaya zıplaya eğitime koşuyorlar.” Ondan gelen bu bilgileri edinirken Samur Kuyruk öylesine keyifleniyor ki!..

Kendisinin de kaplumbağa dostuna anlatacak o kadar çok öyküsü var ki ama birden babasının gümbürdeyen havlamasıyla yerinden sıçırıyor. Kaplumbağaya veda edip sese doğru koşmaya başlıyor. Babası zor bir görevden dönmüş. Üstelik hafif yaralı. Eğitimci onu veterinerine götürürken Samur Kuyruk önlerine çıkıyor. Baba oğul sevinçle havlaşıp sevgi ve coşkuyla koklaşmaya girişiyor. Ama bu ruh şen-

liği uzun sürmüyor. Veterinerin kapısında ayrılmak zorunda kalıyorlar.

Samur Kuyruk arkalarından biraz havlıyor. Sonra susup olduğu yere yatıyor. Babasının çıkışını beklemeye başlıyor. Ne var ki, bu bekleyiş pek uzun sürmüyor. Baba oğul yeniden doya doya özlem giderme fırsatı buluyor.

Yaz sıcakları kaynar suda ıslatılmış battaniye gibi insanların üzerine abanmıştı. Elbette sadece insanlar değil, hayvanlar da aynı durumdaydı. Kısacası tüm canlılar soluk alırken zorlanıyordu. Herkes gücünün yettiğince, olanaklarının elverdiğince tatil beldelerine dağılmış, kent boşalmıştı. Her yer; deniz kıyıları, yaylalar, yuriçi ve yurtdışı gezi gemileri tıklım tıklım doluydu.

Silivri'deki çiftliği de adeta çöl sıcakları basmıştı. En ufak bir esinti dahi yoktu, yaprak kıpırdamıyordu. Orada yaşayan tüm canlılar öylesine bunalmıştı ki... Köpeklerin burunları kurumuş, dilleri bir karış dışarı sarkmıştı. Doya doya soluk alıp veremedikleri için, hastalar gibi kısa aralıklarla soluyorlardı. Çoğunluk yemeklerine dönüp bakmıyordu. Buna karşın, sıklıkla su kaplarına koşuyorlardı.

O günlerde sıkıntıdan ve sıcaktan bunalan bir canlı daha vardı çiftlikte. O da bizim kocamış kaplumbağaydı. Kendisi kim bilir kaç yaşındaydı?

Ailesinden de kimse kalmadığı için tek başınaydı. Ama bir şans vardı: Çiftlikte yetiştirilen köpeklerle iletişim içindeydi. Buna çok seviniyordu. Ayrıca kendini ailesiz, kimsesiz gibi duyumsanıyordu.

Köpekleri çok seviyordu. Kuşaktan kuşağa hep- siyle dostluk kurmuştu. Çünkü yuvasının bulunduğu yer köpek tuvaleti bahçesinin bitişiğiydi. O yüzden de tuvalete gelen bütün köpekler ona uğramadan geçip gitmiyorlardı.

Kaplumbağanın en sıkı dostları bizim A Takımı'nın üyeleri idi. Onlarla daha enklilik dönem- lerinden beri arkadaştı. Tüm aileyi çok iyi tanıyordu. Ve her birini çok seviyordu. Çokbilmiş, Cılızım, Obur, Sakar, Samur Kuyruk, Karabey, Gözlüklü, Sarı Kulak ve Süslü kardeşler, sıklıkla göreve gönderiliyorlardı. Yorgun argın, bazen korkmuş, ürkmüş olarak çiftliğe geri dönüyorlardı. Ama hiçbiri durumundan ya- kınmıyordu. Çünkü nice yorgun, korkmuş, ürkmüş olsalar da çiftliğe her zaman başarının verdiği yürek dolusu sevinçle dönüyorlardı. Elbette onurlanmak- tan da geri durmuyorlardı. Çiftliğe döner dönmez ilk fırsatta kaplumbağanın yanına koşuyorlardı. Kaplumbağa ölçüsüz bir sevinç ve merakla onları soru yağmuruna tutuyordu.

Bizinkiler ona, "Acele etme, biraz kendimizi toparlayıp yorgunluğumuzu atalım. Hünerlerimizi

pekiştirme eğitimi başlamadan gelip sana gittiğimiz görevlerde yaşadığımız tüm serüvenleri anlatacağız” diyorlardı. Doğrusu ne yapıp ediyor, koşulları zorlayarak da olsa sözlerinde duruyorlardı.

Kaplumbağa, A Takımı’yla öylesine içli dışlı olmuştu ki, onları ailesi gibi algılıyordu. Bu nedenle her birini sürekli özleyip duruyordu. Çiftlikte yetişen bazı köpekler ona karşı pek duyarlı değildi. Onlarla iletişim kurmakta zorlanıyordu ama yine de pek çoğuyla arkadaş olmayı başarmıştı. Bazı köpekler de A Takımı köpekleri gibi kaplumbağanın önüne boylu boyunca uzanarak ona görevdeyken yaşadıkları serüvenleri aktarıyordu. Kimileri de kaplumbağayla dertleşmeyi ya da ona bazı konularda danışmayı âdet edinmişti.

Kaplumbağa da A Takımı’nın şaşırtıcı, hatta yürek hoplatıcı serüvenlerini hiç unutmuyordu. Her fırsatta onların yaşadıklarını, öteki köpeklere masal gibi aktarmaktan kendini alamıyordu. Bazen de öteki köpeklerden öğrendiklerini A Takımı’ndaki dostlarına anlatıyordu. Kısacası köpekler kaplumbağayla buluşunca, doyumsuz saatler yaşıyordu. Çiftlikte Samur Kuyruk gibi başka casus köpek yoktu. Kaplumbağa bu nedenle onun aktardığı yüküleri pek seviyordu ve köpek otelinde yaşadıklarını öğrenebilmek için öylesine sabırsızlanıyordu ki!

Samur Kuyruk Kaplumbağa Dostuna Köpek Otelindeki Arkadaşlarını Anlatıyor

Samur Kuyruk da otelde olup bitenleri ona aktarmaya can atıyordu. İkiisi ancak, Samur Kuyruk çiftliğe döndükten beş gün sonra buluşabildi. Bu süre içinde kendisi iyice dinlenmiş, sağlığı yerine gelmiş ve en önemlisi, derisini saran pirelerden kurtulmuştu. Kaplumbağanın yanına geldiğinde, onun başıyla önyaklarını yalamaya başladı. Kaplumbağa da onun önyaklarına pati atıyordu. Bazen burun buruna geldikleri oluyordu. Aynen koklaşır gibi... Buluştıkları zaman yine birbirlerine kendi yetenek ve olanakları kadar sevgi gösterisinde bulundular. Kaplumbağa daha sonra ona soru sormaya girişti:

“Nerelerdeydin Samur Kuyruk?”

Samur Kuyruk, “Ah!” dedi. “Geçen gün babamın sesini işitince senden ayrılıp ona koştum. Biraz hastaydı. Ama çabuk iyileşti. Onun yanından ayrılmak istemedim. Ken-

disi casus köpek olduğumu öğrenince çok sevindi. Hele casusluk görevimde yaşadıklarımı kendisine aktardığımda gümbür gümbür havlamaya başladı.

‘Sen beni geçeceksin. Aferin oğlum’ dedi.

Değerli dostum, sevgili kaplumbağam, son günlerde yaşadığım serüvenleri aktardığımda sen de heyecandan kabuğuna sığamaz hale geleceksin.”

Kaplumbağa başını art arda kabuğun içine çekip çıkardıktan sonra, tıslar gibi sesler çıkarmaya başladı.

“Her şeyi çok merak ediyorum. Haydi aktar bana.”

“Köpek otelinde bana görev verdiler.”

Kaplumbağa şaşırıldı. “Köpeklerin de oteli mi varmış?”

Samur Kuyruk, “Elbette, hem pek büyük bir otel. Ama sahipleri işin başında değil. Yöneticiler kaygısız. Bakıcılar, temizlik işçileri duyarsız, konuk köpekler ise çaresiz. Bu durumu anlayan köpek sahipleri Hayvanseverler Derneği’ne şikâyetle bulunmuşlar. Onlar da olayın içyüzünü anlamak için bana otelde görev verdiler.”

Kaplumbağa, “Eee, senin görevin ne bu karmaşa içinde?” diye sordu.